

112.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 5 lutego 1925 r.
w sprawie protestowania weksli przesyłanych
w zleceniach pocztowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58 poz. 584) i w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1924 r. o prawie wekslowym (Dz. U. R. P. № 100 poz. 926) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 października 1924 r. w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. U. R. P. № 93 poz. 868) wprowadza się następujące zmiany:

Do § 1. Ustęp 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Nadawca listu zleceniowego, zawierającego weksel, może żądać oddania notariuszowi do protestu wekslu niewykupionego przez dłużnika w terminie płatności.

Wysyłanie zleceń pocztowych, zawierających weksle przeznaczone do protestu, do miejscowości, w których niema notariusza, jest niedozwolone”.

Do § 2. W drugim punkcie ustępu 3 po słowach: „ilość weksli” dodaje się: „dla jednego odbiorcy, płatnych w tym samym dniu”.

W ustępie 4 punkt b) po słowach: „oraz adres nadawcy” włącza się nowy tekst:

„Żądanie oddania wekslu notariuszowi do protestu wyrazić ma nadawca przez podkreślenie odnośnego tekstu w wykazie zleceniowym”. Do ustępu 6 dodaje się tekst następujący:

„Listy zleceniowe winny być nadawane tak wcześniej, by do urzędu pocztowego, który ma wykonać zlecenie, nadejść mogły przynajmniej na 24 godzin, nie wcześniej jednak niż na 7 dni, przed terminem płatności”.

W ustępie 7 skreśla się cały tekst punktu 2 od słów: „Przy wekslach” do „poz. 747”.

Ustęp 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Po upływie terminów wskazanych w ustępie 10 punkt 1, lub w wypadkach wskazanych w ustępie 10 punkt 2 niniejszego paragrafu, niewykupione dokumenty wierzytelnościowe dosyła się (ust. 11) lub zwraca do miejsca nadania albo zamieszkania nadawcy i tam mu doręcza.

Wyjątek stanowią weksle przeznaczone do protestu, które, w razie niewykupienia przez dłużnika w terminie płatności, urząd pocztowy oddaje miejscowemu notariuszowi celem sporządzenia protestu.

Urząd pocztowy odbiera następnie od notariusza weksel zaprotestowany lub sumę wekslową złożoną przez dłużnika i uiszcza notariuszowi przepisane opłaty.

2) Odebrany od notariusza weksel zaprotestowany urząd pocztowy odsyła do właściwego urzędu pocztowego celem doręczenia go nadawcy listu zleceniowego oraz ściągnięcia od niego opłat notarialnych i pocztowych.

3) Odebraną od notariusza sumę wekslową urząd pocztowy przekazuje pod adresem wskazanym w wykazie zleceniowym, po potrąceniu opłat notarialnych i pocztowych.

4) Opłaty pocztowe wynoszą:

a) za doręczenie notariuszowi wekslu do protestu oraz odbiór od notariusza wekslu zaprotestowanego 150 gr.

b) za przesłanie wekslu zaprotestowanego nadawcy listu zleceniowego, opłata jak za list polecony równej wagi.

c) za doręczenie notariuszowi wekslu do protestu i odbiór od notariusza sumy wekslowej 150 gr.

d) za przekazanie sumy wekslowej, opłata jak przy przekazach pocztowych.

5) Dokumenty wierzytelnościowe, których nie można zwrócić nadawcy, uważa się za niedoręczalne (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 61 poz. 551”).

W § 6 skreśla się tekst od słów: „z tem że wprowadzone” do „nadal w mocy”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Z dniem powyższym tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Sprostowania:

a) w Dz. U. R. P. z 1924 r. № 117, poz. 1061 w załączniku do § 1 rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 30 listopada 1924 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianie taryfy towarowej polskich kolei żelaznych, na str. 73, w taryfie wyjątkowej № 20 na przewóz superfosfatu, w p. 1 „Obszar ważności” po słowie „Lwów” opuszczono stacje: „Oświęcim” i „Rudniki”;

b) w Dz. U. R. P. № 4, poz. 35 w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 roku o podwyższeniu niektórych zobowiązań tudzież obniżeniu niektórych należności Skarbu Państwa:

1) w § 1 ustęp 2 zamiast: „nieobjętych” winno być: „nieobjęte,

2) w § 1 ustęp 3 zamiast daty: „1 stycznia 1923 r.” winno być: „1 stycznia 1925 r.”;

c) w Dz. U. R. P. № 14, poz. 95 w rozp. Min. Skarbu z dnia 22 stycznia 1925 r. o organizacji Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego w § 10 w wierszu drugim zamiast: „2^{0/0}” winno być: „2^{0/100}”.